

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 23138

гр. София, 09.06.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав, в
закрито заседание на 09.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

като разглежда дело номер **6919** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 172, ал. 6 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на С. П. М. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез адв. К. Т. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GRAM-2243301/15.05.2026 г., издадена от мл. автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР. В жалбата е направено искане да бъде спряно предварителното изпълнение на заповедта. Искането е мотивирано с твърдението, че заповедта е явно незаконосъобразна, както и че отнемането на СУМПС пречи на жалбоподателя да изпълнява служебните си задължения като „продавач-консултант“.

Административен съд – София-град, трето отделение, втори състав, като съобрази адм. преписка и приложимата разпоредба на чл. 172, ал. 6 от Закона за движение по пътищата, намира искането за спиране на изпълнението на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GRAM-2243301/15.05.2026 г. за допустимо, но неоснователно.

Когато законът разпорежда предварителното изпълнение на определена категория актове, той презумира съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 АПК. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 ЗДвП за наличието на условия, обосноваващи предварителното изпълнение на административния акт, не е необорима. Специалният закон не предвижда основанията за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, за които е дерогирал суспензивния ефект на жалбата, поради което по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр ал. 4 АПК. Във всеки конкретен случай съдът, разглеждащ искането за спиране по чл. 166, ал. 2 АПК на актове по чл. 172, ал. 1 ЗДвП, преценява дали незабавното изпълнение може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 АПК. Предпоставките, при които съдът може да спре предварителното изпълнение, са нови факти и обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или трудно поправима вреда на оспорващия. Доказателствената тежест за

тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е негова.

Следователно, за да бъде спряно предварителното изпълнение, жалбоподателят следва да заяви и докаже вида и вероятността за настъпване на твърдените от него вреди от изпълнението, за да се прецени дали са значителни като основание за спирането му. Респ. - следва да установи, че от допуснатото по закон предварително изпълнение ще последва значителна или трудно поправима вреда или че ще бъде засегнат особено важен негов интерес.

Такива предпоставки не бяха установени и не са доказани от жалбоподателя М.. Искането за спиране е бланкетно и не са изложени никакви конкретни факти, обстоятелства или вреди, които евентуално биха настъпили от предварителното изпълнение. Твърдяната от жалбоподателя „явна незаконосъобразност“ на заповедта не е предвидена в закона като основание за спиране на предварителното изпълнение. Твърдението, че ще му бъде попречено да упражнява трудова дейност като „продавач-консултант“ също е голословно. Държавният образователен стандарт (ДОС) за придобиването на квалификация по професията 341020 "Продавач-консултант" от област на образование "Стопанско управление и администрация" и професионално направление 341 "Търговия на едро и дребно" съгласно Списъка на професиите за професионално образование и обучение по чл. 6, ал. 1 от Закона за професионалното образование и обучение се определя с Наредба № 23 от 23 август 2019 г. за придобиване на квалификация по професията "продавач-консултант", издадена от министъра на образованието и науката. Съгласно Приложение към чл. 2 от Наредбата основните трудови дейности на продавач-консултанта са свързани със: обслужване и комуникация с клиенти (включително и с хора с различни увреждания, за специалност "Търговия с технически помощни средства"); работа със стоки - съхранение по начин, който позволява запазването на техните характеристики и качества; работа с търговска документация (финансово-счетоводни документи, указания за употреба и съхранение и др.); работа с информационни и комуникационни технологии; комуникация и сътрудничество с други отдели и екипи - счетоводство, маркетинг и др. Никъде в наредбата и в приложението към нея не се посочва като изискване за изпълнение на длъжността наличието на свидетелство за управление на МПС. Обратното, видно от цитираните дейности, превозът на товари и авточасти не попада в обхвата на длъжността.

От друга страна жалбоподателят е с адрес в [населено място], поради което придвижването му до работното място може да бъде осъществено и посредством столичния градски транспорт.

В случая жалбоподателят освен изложените аргументи, относно незаконосъобразността на оспорения индивидуален административен акт, общо е посочил, че предварителното изпълнение на заповедите му причинява противоправни вреди. Не се сочат аргументи, както и не са представени доказателства, че автомобилът и свидетелството за управление на МПС на водача са от изключително значение при упражняване на трудовата му дейност, която сама по себе си както беше посочено по-горе не обуславя и наличието на СУМПС, като условие за извършването ѝ. Твърденията за лични затруднения не могат да се противопоставят на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение, на публичния интерес, в защита на който законодателят е допуснал предварително изпълнение по силата на закона.

Действително всяко принудително изпълнение на административен акт причинява неудобство и принципно може да засегне права и интереси, поради което е предвидена възможността за защита от страна на гражданите и организациите. От друга страна съгласно чл. 57, ал. 2 от Конституцията на Република България не се допуска упражняването на лични права на гражданите, ако с това се накърняват права и законни интереси на други. С чл. 4, ал. 3 АПК законодателят е въвел изискване субектите на административния процес да не вредят на

държавата и обществото, нито на правата, свободите и законните интереси на други лица. В случая отнемането на СУМПС е постановено като превантивна мярка, именно с оглед непосредствената цел за ограничаване на евентуално противоправно поведение и обезпечаване на положителните действия на субекта на правоотношението. Отчитайки високата обществена значимост на безопасността на движение по пътищата в конкретния случай незабавното изпълнение на оспорената заповед е в обществен интерес, на който не е противопоставен друг приоритет със същата степен на значимост.

С оглед изложеното, съдът намира, че искането за спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение на ЗППАМ е неоснователно и е дължимо отхвърлянето му.

Така мотивиран и на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 АПК, вр. чл. 172, ал. 6 ЗДвП, Административен съд София- град, 2-ри състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на С. П. М. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] за спиране на предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GRAM-2243301/15.05.2026 г., издадена от мл. автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР.

Определението може да се обжалва с частна жалба в 7-дневен срок от съобщението, чрез Административен съд София-град до Върховния административен съд на Република България.

На основание чл. 138, ал. 1 АПК, препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: